

วันนี้ (๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘) เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๑ ตึกบัญชาการ ๑ ทำเนียบรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี ภายหลังเสร็จสิ้นการประชุม ร้อยเอก ยงยุทธ มัยลาภ โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พร้อมด้วย พลตรี สรรเสริญ แก้วกำเนิด รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แถลงผลการประชุม คณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญดังนี้

๑. เรื่อง แผนแม่บทและบรรเทาภัยแล้ง

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) ประธานกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ เสนอ ดังนี้

๑. อนุมัติแผนแม่บทป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแล้งเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการภัยแล้ง และเป็นแผนสนับสนุนแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. ให้กระทรวง กรม จังหวัด อำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน มูลนิธิ และ องค์การการกุศล ถือปฏิบัติตามแผนแม่บทป้องกันและบรรเทาภัยแล้ง

สาระสำคัญของเรื่อง

๑. สถานการณ์ภัยแล้งและภาวะฝนทิ้งช่วงในหลายพื้นที่ของประเทศไทยในปัจจุบันมี แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นเร็ว ยาวนาน และมีความรุนแรงมากกว่าปีที่ผ่านมา จากข้อมูลของกรมอุตุนิยมวิทยาที่ รายงานว่าปริมาณน้ำฝนสะสมปี ๒๕๕๗ ต่ำกว่าค่าปกติอย่างมากเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ประกอบกับกรม ชลประทานได้สรุปสถานการณ์น้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางปี ๒๕๕๗ น้อยกว่าปี ๒๕๕๖ ถึง ๕,๓๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างมาก กรม ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจึงได้จัดทำแผนแม่บทป้องกันและบรรเทาภัยแล้งขึ้นเพื่อให้ทุกภาคส่วนนำไปใช้ บริหารจัดการภัยแล้งได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

๒. แผนแม่บทป้องกันและบรรเทาภัยแล้งฉบับนี้จะเป็นแผนแม่บทเพื่อจัดการภัยแล้งของ ประเทศไทยที่สามารถใช้เป็นมาตรการและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งระดับประเทศได้ อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในขณะที่สถานการณ์ภัยแล้งในปัจจุบันยังทวีความรุนแรงและสร้างความเสียหาย ต่อประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยแผนแม่บทป้องกันและบรรเทาภัยแล้ง มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

แผนระยะ ๕ ปี ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๑๙ มาตรการ ๔๙ กิจกรรมหลัก ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเตรียมการป้องกันและลดผลกระทบ ประกอบด้วย ๗ มาตรการ ๑๘ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๑ การพัฒนาระบบคาดการณ์และเฝ้าระวังเพื่อการเตือนภัยแล้ง มี ๒ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๒ การจัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งและพื้นที่เสี่ยงภัยซ้ำซาก มี ๒ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๓ การพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการภัยแล้ง มี ๒ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๔ การสร้างระบบเครือข่ายอาสาสมัครและฐานข้อมูลเครือข่าย มี ๑ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๕ การพัฒนาแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับสภาพทรัพยากรน้ำภูมิประเทศ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม (ด้านการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน) มี ๕ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๖ การปรับปรุงประสิทธิภาพของกลุ่มผู้ใช้น้ำ (ด้านความต้องการน้ำ) มี ๓ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๗ การลดผลกระทบและความเสียหายจากปัญหามลพิษ มี ๓ กิจกรรมหลัก
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเตรียมพร้อมรับภัย ประกอบด้วย ๔ มาตรการ ๑๑ กิจกรรมหลัก
มาตรการที่ ๑ การเตรียมพร้อมสำหรับการจัดหาน้ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง
มี ๓ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๒ การจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแล้งมี ๒ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๓ จัดตั้งหน่วยฝึกอบรมและหน่วยบรรเทาทุกข์ให้ความรู้ผู้ประสบภัยแล้ง
มี ๓ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๔ การส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องการจัดการภัยแล้งในสถานศึกษา สถานประกอบการและพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยแล้ง มี ๓ กิจกรรมหลัก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการในภาวะฉุกเฉิน ประกอบด้วย ๔ มาตรการ ๑๑ กิจกรรมหลัก
มาตรการที่ ๑ การจัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ทุกระดับ มี ๔ กิจกรรมหลัก
มาตรการที่ ๒ การเชื่อมโยงระบบติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานให้ใช้งานได้ตลอดเวลา มี ๒
กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๓ การสนธิกำลังเข้าช่วยเหลือและควบคุมเหตุการณ์มี ๓ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๔ การประชาสัมพันธ์ มี ๒ กิจกรรมหลัก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการหลังการเกิดภัย ประกอบด้วย ๔ มาตรการ ๙ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๑ การให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ประสบภัยมี ๒ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๒ การรายงานและติดตามประเมินผล มี ๓ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๓ การเรียนรู้จากสถานการณ์ภัยแล้งที่เกิดขึ้นมี ๒ กิจกรรมหลัก

มาตรการที่ ๔ การจัดทำแผนที่ฟื้นฟูความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งด้านการมีงานทำ คุณภาพชีวิต
และสภาพจิตใจ มี ๒ กิจกรรมหลัก

๒. เรื่อง การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลคนหนุ่มหญิงแชมป์โลก ครั้งที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๘

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) เสนอ
ดังนี้

๑. รับทราบการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฯ ระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการรักษาภาพลักษณ์ของประเทศไทยในเรื่องการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เป็นการสนับสนุนนโยบายรัฐบาลด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว

๒. ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทบทวนข้อเสนอในส่วนของโครงสร้างองค์การบริหารการแข่งขันฯ ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยหากประสงค์จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขันฯ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดทำองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวให้ชัดเจน ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

๓. เห็นชอบให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดทำรายละเอียดงบประมาณเพื่อใช้ในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฯ โดยให้ระบุวงเงินและแหล่งที่มาของงบประมาณให้ชัดเจน แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

๓. เรื่อง ขออนุมัติโครงการและการกู้เงินสำหรับโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและระบบขนส่งทางถนน ระยะเร่งด่วน : มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ ๒

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติและเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ ดังนี้

๑. อนุมัติให้ดำเนินโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและระบบขนส่งทางถนน ระยะเร่งด่วน ภายใต้กรอบวงเงิน ๗๘,๒๙๔.๘๕ ล้านบาท และในกรณีโครงการใดต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบใด ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัดด้วย ทั้งนี้ ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการสามารถเริ่มดำเนินการกระบวนกรจัดหาพัสดุได้ทันทีหลังจากที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ดำเนินการโครงการ แต่จะลงนามในสัญญาได้เมื่อได้รับการจัดสรรวงเงินกู้จากสำนักงบประมาณ (สปป.) แล้ว

๒. อนุมัติให้ กค. กู้เงินตราต่างประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในกรอบวงเงินไม่เกิน ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ตามมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และถ้าภาวะตลาดการเงินในประเทศเอื้ออำนวยและจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเงิน การคลัง และตลาดทุน กค. สามารถกู้เป็นเงินบาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศก็ได้ และอนุมัติให้จัดสรรเงินกู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้ในการดำเนินโครงการตามข้อ ๑

๓. เห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วน พ.ศ.

๔. มอบหมายให้สำนักงบประมาณ (สปป.) เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติงาน และแผนการใช้จ่ายเงินกู้ และจัดสรรเงินกู้ตามกรอบวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๙ (๑) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอโอนเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๑๑ พิจารณากำหนดวงเงินกู้สำรองจ่าย รวมทั้งวิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินสำรองจ่ายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๑๕ รวมทั้งการอนุมัติการใช้เงินเหลือจ่ายเพื่อเป็นเงินชดเชยค่างานก่อสร้าง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๑๖

๕. มอบหมายให้ สปป. พิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อเป็นค่าดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจากการกู้เงินเพื่อดำเนินโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและระบบขนส่งทางถนน ระยะเร่งด่วน

สาระสำคัญของเรื่อง

กค. รายงาน โดยคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๕๘ เศรษฐกิจไทยจะเริ่มฟื้นตัว โดยมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราร้อยละ ๓.๕ - ๔.๕ อย่างไรก็ดี การเติบโตของเศรษฐกิจไทยยังมีปัจจัยเสี่ยงจากราคาสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการบริโภคของภาคครัวเรือน รวมถึงความไม่แน่นอนของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและความผันผวนของตลาดการเงินโลก อาจส่งผลให้การส่งออกฟื้นตัวช้ากว่าการคาดการณ์ การดำเนินนโยบายการคลังจึงยังมีความจำเป็นในการสนับสนุนให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้ตามเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในประเทศผ่านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ ซึ่งโครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และระบบขนส่งทางถนน ระยะเร่งด่วน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นโครงการขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพื้นที่ดำเนินการกระจายในภูมิภาค และมีความพร้อมสามารถดำเนินการได้ทันที ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ดังนั้น จึงเห็นควรดำเนินการโดยเร็วเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. เรื่อง ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับค่าครองชีพ (กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘)

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับค่าครองชีพ (กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ทก.) เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

ทก. โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับค่าครองชีพ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และสะท้อนปัญหาและผลกระทบที่ได้รับจากภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้จะสะท้อนให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริง โดยทำการสำรวจประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปทั่วประเทศ ซึ่งมีประชาชนถูกเลือกเป็นตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน ๕,๘๐๐ ราย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ ๗-๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ สาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ในภาวะที่น้ำมันมีราคาลดลง เมื่อเทียบกับช่วงที่น้ำมันมีราคาแพง พบว่า ครีวเรือนร้อยละ ๕๒.๐ มีรายได้พอติดกับค่าใช้จ่าย มีเพียงร้อยละ ๑๒.๓ เท่านั้น ที่มีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย ขณะที่ครัวเรือนประมาณ ๑ ใน ๓ ที่มีรายได้ไม่น้อยกว่าค่าใช้จ่าย (ร้อยละ ๓๕.๗) ซึ่งในจำนวนนี้มีวิธีแก้ปัญหารายได้ไม่น้อยกว่าค่าใช้จ่าย โดยการกู้หรือยืมเงินทั้งเสียดอกเบี้ยและไม่เสียดอกเบี้ยมากกว่าวิธีอื่น

โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนครัวเรือนที่มีรายได้ไม่น้อยกว่าค่าใช้จ่ายสูงกว่าภาคอื่น (ร้อยละ ๔๑.๓) ขณะที่ภาคอื่นมีประมาณ ๑ ใน ๓ เท่านั้น

๒. เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ**ราคาสินค้าอุปโภค-บริโภคโดยภาพรวม** ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หลังจากราคาน้ำมันลดลงค่อนข้างมาก เทียบกับช่วงที่น้ำมันมีราคาแพง ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าสินค้ามีราคาเท่าเดิม ร้อยละ ๕๙.๘ มีเพียงร้อยละ ๗.๖ เท่านั้นที่เห็นว่าสินค้ามีราคาถูกลง ส่วนผู้ที่เห็นว่าสินค้าราคาแพงขึ้นมีร้อยละ ๓๒.๖ ซึ่งในจำนวนนี้มี การตัดสินใจในการซื้อสินค้า โดยการใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง ซื้อเท่าที่จำเป็นมากกว่าวิธีอื่น

โดยประชาชนในกรุงเทพมหานคร เห็นว่าสินค้าอุปโภค-บริโภคโดยภาพรวมมีราคาแพงขึ้นในสัดส่วนที่สูงกว่าภาคอื่น (ร้อยละ ๔๙.๑) รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง (ร้อยละ ๓๖.๗) และภาคใต้ (ร้อยละ ๓๖.๖) ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ มีร้อยละ ๒๔.๐ และ ๒๒.๖ ตามลำดับ

๓. ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่**น้ำมันมีราคาลดลง** ประชาชนส่วนใหญ่ยังรู้สึกว่สินค้าต่างๆ ยังมีราคาเท่าเดิมไม่แตกต่างจากช่วงที่น้ำมันมีราคาแพง ส่วนผู้ที่เห็นว่าสินค้ามีราคาถูกลงมีสัดส่วนน้อยกว่าผู้ที่เห็นว่าสินค้ามีราคาแพงขึ้น โดยสินค้าที่ประชาชนเห็นว่าสินค้ามีราคาแพงขึ้น ๓ อันดับแรก คือ ผลไม้ (ร้อยละ ๔๑.๙) อาหารทะเล (ร้อยละ ๓๙.๘) และอาหารตามสั่ง (ร้อยละ ๓๘.๔)

ทั้งนี้ ประชาชนเห็นว่า**สินค้าที่มีราคาแพงขึ้น ๓ อันดับแรก** ระบุว่าได้รับผลกระทบ ดังนี้

๓.๑ **ผลไม้** ประชาชนที่เห็นว่าผลไม้มีราคาแพงขึ้น (ร้อยละ ๔๑.๙) ซึ่งในจำนวนนี้ได้รับผลกระทบมากถึงมากที่สุดร้อยละ ๑๕.๘ ปานกลางร้อยละ ๑๗.๗ และน้อยถึงน้อยที่สุดร้อยละ ๗.๕ มีเพียงร้อยละ ๐.๙ ที่ไม่ได้รับผลกระทบ

๓.๒ **อาหารทะเล** เช่น กุ้ง ปลาหมึก หอย ฯลฯ ประชาชนที่เห็นว่าอาหารทะเลมีราคาแพงขึ้น (ร้อยละ ๓๙.๘) ซึ่งในจำนวนนี้ได้รับผลกระทบมากถึงมากที่สุดร้อยละ ๑๒.๘ ปานกลางร้อยละ ๑๖.๔ และน้อยถึงน้อยที่สุดร้อยละ ๙.๔ มีเพียงร้อยละ ๑.๒ ที่ไม่ได้รับผลกระทบ

๓.๓ **อาหารตามสั่ง** ประชาชนที่เห็นว่าอาหารตามสั่งมีราคาแพงขึ้น (ร้อยละ ๓๘.๔) ซึ่งในจำนวนนี้ได้รับผลกระทบมากถึงมากที่สุดร้อยละ ๑๖.๗ ปานกลางร้อยละ ๑๔.๙ และน้อยถึงน้อยที่สุดร้อยละ ๖.๒ มีเพียงร้อยละ ๐.๖ ที่ไม่ได้รับผลกระทบ

๔. **สินค้าที่ประชาชนต้องการให้ภาครัฐเข้ามาดูแลควบคุมราคาอย่างเร่งด่วน ๕ เรื่องแรก** คือ เนื้อหมู (ร้อยละ ๔๓.๖) ข้าวสาร (ร้อยละ ๔๓.๑) น้ำมันที่ได้จากพืช เช่น น้ำมันปาล์ม ถั่วเหลือง ฯลฯ (ร้อยละ ๒๒.๐) อาหารตามสั่ง (ร้อยละ ๒๐.๖) และปุ๋ยเคมี (ร้อยละ ๑๙.๖) ขณะที่สินค้าอื่น มีไม่เกินร้อยละ ๑๖ เช่น ไข่ไก่ กับข้าวสำเร็จรูป (ใส่ถุง) อาหารทะเล เป็นต้น

โดยประชาชนเกือบทุกภาคต้องการให้ภาครัฐเข้ามาดูแลควบคุมราคาข้าวสารมากกว่าสินค้าประเภทอื่น ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้ดูแลควบคุมราคาเนื้อหมูมากกว่าสินค้าประเภทอื่น

๕. ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่น้ำมันมีราคาลดลง ประชาชนมากกว่าครึ่งระบุว่ามีค่าใช้จ่ายในการเดินทางในชีวิตประจำวันเท่าเดิมไม่แตกต่างจากช่วงที่น้ำมันมีราคาแพง (ร้อยละ ๖๑.๔) และมีประมาณ ๑ ใน ๓ ระบุว่าค่าใช้จ่ายลดลงกว่าเดิม (ร้อยละ ๓๕.๘) มีเพียงร้อยละ ๒.๘ เท่านั้น ที่ระบุว่าค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

โดยค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปัจจุบันของประชาชนในทุกภาคส่วนใหญ่เท่าเดิม ไม่แตกต่างจากช่วงที่น้ำมันมีราคาแพง ทั้งนี้ผู้ที่เห็นว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางลดลง มีสัดส่วนสูงกว่าผู้ที่ระบุว่าค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ซึ่งพบได้ในทุกภาค

๖. การให้บริการรถโดยสารประจำทาง ไม่ปรับอากาศฟรี เป็นมาตรการที่ภาครัฐให้ ขสมก. จัดรถโดยสารประจำทางธรรมดา หรือรถร้อน เพื่อให้บริการประชาชนฟรีในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เมื่อสอบถามประชาชน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้บริการดังกล่าวเลย (ร้อยละ ๘๙.๑) มีเพียงร้อยละ ๑๐.๙ เท่านั้นที่ใช้บริการ โดยผู้ที่ใช้บริการระบุว่าสามารถลดค่าใช้จ่ายได้เฉลี่ย ๒๐๔ บาทต่อเดือน

โดยประชาชนในกรุงเทพมหานคร และภาคกลางใช้บริการรถโดยสารประจำทาง ไม่ปรับอากาศฟรีสูงกว่าภาคอื่น คือ ร้อยละ ๔๙.๐ และ ๑๐.๒ ตามลำดับ ขณะที่ภาคอื่นมีน้อยกว่าร้อยละ ๓

๗. ประชาชนร้อยละ ๙๗.๗ ระบุว่าพึงพอใจต่อมาตรการให้บริการรถโดยสารประจำทาง ไม่ปรับอากาศฟรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (โดยในจำนวนนี้มีความพึงพอใจมากถึงมากที่สุดร้อยละ ๕๘.๒ ปานกลางร้อยละ ๓๔.๓ และน้อยถึงน้อยที่สุดร้อยละ ๕.๒) ส่วนผู้ที่ไม่พึงพอใจเลยมีเล็กน้อย (ร้อยละ ๒.๓)

๘. การให้บริการรถไฟฟ้า ๓ ไม่ปรับอากาศฟรี เป็นมาตรการที่ภาครัฐให้การรถไฟแห่งประเทศไทยจัดรถไฟฟ้า ๓ ไม่ปรับอากาศฟรีให้บริการประชาชนทั่วประเทศ โดยเป็นขบวนรถชานเมือง รถธรรมดา และรถรวม เมื่อสอบถามประชาชน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้บริการดังกล่าวเลย (ร้อยละ ๙๔.๔) มีเพียงร้อยละ ๕.๖ ที่ใช้บริการ โดยผู้ที่ใช้บริการระบุว่าสามารถลดค่าใช้จ่ายได้เฉลี่ย ๒๕๑ บาทต่อเดือน

โดยประชาชนในกรุงเทพมหานครใช้บริการรถไฟฟ้า ๓ ไม่ปรับอากาศฟรีสูงกว่าภาคอื่น (ร้อยละ ๙.๓) รองลงมาได้แก่ ภาคใต้ (ร้อยละ ๗.๘) ภาคกลาง (ร้อยละ ๕.๑) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ ๕.๑) ขณะที่ภาคเหนือมีน้อยกว่าภาคอื่น (ร้อยละ ๒.๕)

๙. ประชาชนร้อยละ ๙๘.๐ ระบุว่าพึงพอใจต่อมาตรการให้บริการรถไฟฟ้า ๓ ไม่ปรับอากาศฟรีทั่วประเทศ (โดยในจำนวนนี้มีความพึงพอใจมากถึงมากที่สุดร้อยละ ๕๙.๕ ปานกลางร้อยละ ๓๓.๘ และน้อยถึงน้อยที่สุดร้อยละ ๔.๗) ส่วนผู้ที่ไม่พึงพอใจเลยมีเล็กน้อย (ร้อยละ ๒.๐)

๑๐. ตามที่รัฐบาลมีแนวทางที่จะกำหนดมาตรการให้บริการรถโดยสารประจำทาง (ขสมก.) ไม่ปรับอากาศฟรีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งการให้บริการรถไฟฟ้า ๓ ไม่ปรับอากาศฟรี ทั่วประเทศ ให้กับกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่ำ เช่น นักเรียน/นักศึกษา ผู้สูงอายุ คนพิการ ฯลฯ ผลสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว (ร้อยละ ๙๔.๓) มีเพียงร้อยละ ๕.๗ ที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งในจำนวนนี้ให้เหตุผลว่าควรให้บริการกับประชาชนทุกกลุ่ม ไม่ควรจำกัดเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

๑๑. ตามที่รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ปัญหาค่าครองชีพของประชาชน เช่น การลดราคาน้ำมัน การให้บริการรถโดยสารประจำทางหรือรถไฟฟ้า ๓ ไม่ปรับอากาศฟรี การจำหน่ายสินค้าในงานธงฟ้าราคาประหยัด ฯลฯ ผลสำรวจพบว่า ประชาชนร้อยละ ๙๙.๙ ระบุว่าพึงพอใจ (โดยในจำนวนนี้มีความพึงพอใจมากถึงมากที่สุดร้อยละ ๗๔.๒ ปานกลางร้อยละ ๒๓.๕ และน้อยถึงน้อยที่สุดร้อยละ ๒.๒) ส่วนผู้ที่ไม่พึงพอใจเลยมีเล็กน้อย (ร้อยละ ๐.๑)

เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของรัฐบาลในการแก้ปัญหาค่าครองชีพอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ในสัดส่วนที่สูงกว่าภาคอื่น (ร้อยละ ๗๘.๖)

รองลงมาได้แก่ ภาคใต้ (ร้อยละ ๗๖.๖) ภาคเหนือ (ร้อยละ ๗๖.๐) และภาคกลาง (ร้อยละ ๗๐.๘) ขณะที่ กรุงเทพมหานครมีร้อยละ ๖๘.๗

๑๒. ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาค่าครองชีพในปัจจุบัน(กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) ที่สำคัญ ดังนี้ ๑) รัฐบาลควรเข้ามาดูแล ควบคุมราคาสินค้าอย่างจริงจัง (ร้อยละ ๘๐.๙) ๒) หน่วยงานภาครัฐควรจัดมหกรรมสินค้าราคาถูก เช่น ธงฟ้าราคาประหยัด ฯลฯ (ร้อยละ ๔๐.๐) ๓) การใช้กฎหมายลงโทษกับพ่อค้า/แม่ค้าที่ขายสินค้าเกินราคา (ร้อยละ ๓๖.๓) ๔) การควบคุมราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องกับทางการเกษตรให้ถูกลง เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช ฯลฯ (ร้อยละ ๓๓.๘) และ ๕) ข้อเสนอแนะอื่น (ร้อยละ ๑.๗) เช่น การสนับสนุนให้บริโภคสินค้าเกษตรของไทย การปรับเงินเดือนให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า ประชาชนมากกว่าร้อยละ ๗๐ ในทุกภาคต้องการให้รัฐบาลเข้ามาดูแลควบคุมราคาสินค้าอย่างจริงจังมากกว่าเรื่องอื่น

๕. เรื่อง โครงการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SME

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติในหลักการโครงการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium : SMEs) ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (กขช.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กขช. รายงานว่า ได้จัดประชุม กขช. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันอังคารที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยมีพลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นประธานการประชุม ซึ่งที่ประชุมได้มติเห็นชอบให้นำโครงการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งโครงการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs ประกอบด้วย ๕ โครงการย่อย และ ๕ มาตรการ ดังนี้

๑. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Policy Loan) เพื่อช่วยเหลือระดับประกอบผู้ประกอบการ SMEs ขนาดเล็กที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ในช่วงที่เศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัว และสถาบันการเงินเอกชนชะลอการปล่อยสินเชื่อ และส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ขนาดเล็กที่พอจะมีศักยภาพ จำเป็นต้องปรับปรุงกิจการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้สามารถก้าวข้ามวัฏจักรขึ้นเป็นขนาดกลาง และเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Community : AEC) สามารถขยายธุรกิจเข้าสู่ตลาด AEC ได้ เป็นการสร้างเครดิตให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในการมีสถาบันการเงินของรัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุน

๒. โครงการ Machine Fund เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และกระบวนการผลิตให้แก่ SMEs โดยการปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงเครื่องจักร ให้มีประสิทธิภาพ รองรับการแข่งขันทางการตลาดที่รุนแรงขึ้น และการขาดแคลนแรงงานในอนาคต และเพื่อให้ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ

๓. มาตรการให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ (Specialized Financial Institutions : SFIs) สามารถผ่อนปรนการวิเคราะห์สินเชื่อให้กับ SMEs ที่ติด Blacklist กับเครดิตบูโร (บริษัท ข้อมูลเครดิตจำกัด) เพื่อให้ SFIs อื่นที่เข้าร่วม สามารถปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประวัติ Black List ในเครดิตบูโรได้ โดยพิจารณาจากความตั้งใจของผู้ประกอบการ สถานะ และการประกอบธุรกิจในปัจจุบันของผู้ประกอบการ SMEs

๔. มาตรการผ่อนปรนการปฏิบัติตามมติคณะกรรมการนโยบายและกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ (คนร.) วันที่ ๑๗ ธ.ค.๕๗ โดยให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ปล่อยกู้แก่ลูกค้า ซึ่งได้ขอวงเงินสินเชื่อเพิ่มขึ้น และทำให้งบการเงินใหม่เกิน ๑๕ ล้านบาท (ก่อนวันที่ คนร. มีมติห้าม) เป็นไม่เกิน ๕๐ ล้านบาทต่อราย และ ลูกค้ายาใหม่ที่มีศักยภาพไม่เกิน ๕๐ ล้านบาทต่อรายเช่นเดียวกัน

เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในช่วงที่เศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัว

๕. มาตรการเพิ่มวงเงินที่รัฐบาลชำระค่าธรรมเนียมค้ำประกันสินเชื่อแทน SMEs ในปีแรกๆ ให้ บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ค้ำประกันสินเชื่อผ่านโครงการ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ ๕ เพิ่มอีกจำนวน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อช่วยให้ SMEs สามารถได้รับสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ และช่วยให้เกิดสภาพคล่องทางการเงิน และมีการหมุนเวียนเงินในระบบเศรษฐกิจไทยมากขึ้น

๖. มาตรการชะลอการโอนอำนาจจากกระทรวงการคลัง กรณีให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ (SFIs) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ออกไปจนกว่าเศรษฐกิจจะฟื้นตัว

๗. มาตรการทบทวนการกำหนดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI) ของ SFIs ให้สอดคล้องกับพันธกิจโดยให้พัฒนาจากผลกำไรเป็นตัวชี้วัดหลัก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ โดยมีตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับพันธกิจในการพัฒนาและให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนทั่วไป เกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อยหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs โดยไม่พิจารณาจากผลกำไรเป็นตัวชี้วัดหลัก

๘. โครงการขยายสาขาธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ให้ครอบคลุมพื้นที่ที่เป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญ เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่เติบโตในพื้นที่เศรษฐกิจภูมิภาคที่สำคัญ และเพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการของ ธพว. ได้อย่างสะดวก และประหยัดค่าใช้จ่าย

๙. โครงการจัดตั้ง Website เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจำหน่ายสินค้าและบริการ SMEs รายย่อย เพื่อสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยและในกลุ่ม ASEAN+๖ โดยเฉพาะ SMEs ขนาดเล็กและรายย่อยให้เข้าถึงผู้ซื้อทั้งที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศได้โดยตรง และเพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อจัดหาสินค้าให้กับ SMEs และผู้ซื้อ

๑๐. โครงการศูนย์ให้บริการธุรกิจ SMEs แบบครบวงจร (SME.One-stop Service Center) เพื่อจัดตั้งศูนย์บริการ SMEs ครบวงจร เพื่อกระจายการให้บริการส่งเสริม SMEs ทั้งส่วนกลางและภูมิภาคให้เข้าถึงนโยบายรัฐบาลด้านการส่งเสริม SME แบบบูรณาการ ลดขั้นตอนระยะเวลาการบริการ และเพื่อสนับสนุนการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนางานธุรกิจ SMEs ให้เข้มแข็งยั่งยืนเป็นกลไกทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างมั่นคง

โครงการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของภาครัฐ และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการของ SMEs ซึ่งจะช่วยให้ SMEs มีความเข้มแข็งและส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม ดังนั้นจึงมีความ

จำเป็นที่จะต้องดำเนินการ เพื่อช่วยเหลือ SMEs ในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจของประเทศยังไม่ฟื้นตัวให้สามารถยังคงดำเนินกิจการต่อไปได้โดยเร็ว